

1945-й кілометр - БАМ

Микола Вінграновський

Тут я запишу письмо своє БАМу на проголодь часу.
Розум державний в очах: сорок п'ятого року, дев'яте.
Чоботи й мар, комарі реактивні і світло велике.
— Не обійду вас усіх, — каже Земля ще не менша.

Знизу оббиті озера хмарами білими — літо-зимота.
Трудно на ногу стає наш сталевий оцей міліметр,
І важко вітрам — на губах вічнотундри ЯК-40 свискоче,
Братська червона земля, а за нею ще Зея з Читою.

Ріки запишу: Чукша, Окунайка, Турука, Кичера.
Знову запишу: Зима, Окукикта, Бальма, Кимильтея.
Бадю і Уб, Тос-Юрях, Ліву Маму і Праву,
Нію і Мокву, Киренгу з Уркою, Каду і Кунерму,
А, на придачу, запишу Кунарпу та Їю з Улгою...

Ні. Не запишу. Запишу одні лише очі народу.
Волгу запишу в очах сорок п'ятого — далі-далеко.